

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Povești de noapte bună

Povești de noapte bună

Texte originale de
Catherine Tessandier,
Valerie Videau,
Laure de Baillencourt,
Guillaume Trannoy,
adaptate și repovestite
de Ion Hadârcă

Cuprins

La mulți ani!	3	Chirița se rătăcește	34	O stridie mult prea încrezătoare (sfârșit)	64
Deșteptarea!	3	Petrecerea de primăvară	35	Problema alunelor!	65
Casa cea nouă	4	Cuibușorul cu povești	35	Mașina de sortat alune	65
Vrem să dormim!	4	Dorul care ne unește	36	Cine va păstra alunele?	66
La patinoar	5	Ritmuri muzicale	36	Capriciile lui Spirel	66
Purcelușul Lușu	5	Aglaia s-a îndrăgostit	37	Eu decid!	67
Bună seara, lună!	6	Sconcsul cel glumeț	37	Lăcrămioare pentru pui	67
Hapciu!	6	Un prieten adevărat	38	Lulu descoperă culorile	68
Cocoșul Roco	7	Vulpea cea șireată	38	Mulțumesc, Peon!	68
Polo face duș	7	Regina tricotajelor	39	Manifestația	69
Marea sărbătoare!	8	Lia cea descurcăreață	39	Hoțul de cozi	69
Atenție, tata Castor!	8	Cadoul	40	Albatroșii de gardă!	70
Bună ziua!	9	Unsprezece grăunțioare	40	Agentia de voiaj Gigi	70
Bu-hu-hu!	9	Andi merge la școală	41	Jocul de-a „trecutul râului”	71
Porcușor s-a săturat!	10	Biby, puilul de bibilică	41	Garda de corp a buburuzelor	71
Miki își ia tălpășița	10	Vacanță de vis!	42	Sughitul lui Pedro	72
Cip-cirip!	11	Curcubeul	42	La mulți ani, tăticule!	73
În apă, pinguin!	11	La patru... puncte!	43	Baia de noroi	73
Miere!	12	Nica sărbătorește venirea primăverii!	43	Visul lui Șobonel	74
Ce mai circ!	12	Împună pentru totdeauna!	44	Trăiască povestea!	74
Șosetele Moțatei	13	Sus, marmotelor!	44	Nimic bun pentru Reno	75
Somnul de după-amiază	13	Piramida de vidre	45	Bravo, pompierilor!	75
Cabana lui Bob	14	Cucu, noi suntem!	45	Gazela Gizela	76
Plecarea delfinilor albi	14	Bravo, Rapidul!	46	Miți și Ruru	76
Mâncare pentru Vili	15	Purcelușul Guit!	46	Corul salvator	77
Ara, papagalul mărilor	16	Bomboane preferate!	47	Harry glumețul	77
Mimi pleacă după pâine	16	Bucle, cârlioniți	47	În beznă	78
Hum, câinele husky	17	Spectacol la tobogan	48	Cercul a luat-o razna	78
Pâinica porumbelului Piti	17	Spectacol la tobogan (continuare)	49	Taxi Ninișa	79
Râma Vic	18	Spectacol la tobogan (sfârșit)	49	Miți cel morocănos	80
Locuitorii de la pol	18	Păcăleala de 1 aprilie!	50	Un pupic de la Pusi	80
Bufnița Bufi	19	Țrrrrr! Țrrrrr!	50	Bunicuțul Miți	81
Bufnița Bufi (continuare)	19	„Cine sapă groapa altuia cade singur în ea”	51	Râul fermecat	82
Bufnița Bufi (sfârșit)	20	Păpușa Cleo	51	Secretul	82
Alban, elanul fără coarne	20	Nici urmă de monstru înfiorător!	52	Descoperirea	83
Curcanul cântăreț	21	Petrecerea lui Mirel	52	Gorilele cântărețe	83
Pițigoiiu Pigu	21	Bubele lui Broto	53	Pescarul Tanu	84
Măgărușul Iha spune nu!	22	Bine ați venit la stup!	53	Un regim strict!	84
Clătite pentru Raco	22	Mulțumesc, Iason!	54	Cami, superstar	85
Floarea magică	23	Ghinion la mâncare	54	Vacanța rinocerului	85
Hary și Bary la concurs	23	Câinele și puricii	55	Se trage chiulul	86
Vitelușul blând, dar mereu flămând	24	Puricii sau baia	55	Urmărirea	86
Salvamontistii... cu sirop!	24	Vitelul cel leneș	56	O albină leneșă...	87
Ce bun e laptele!	25	Luna, prietena mea	56	...devine cercetașă	87
Bijuterie pentru Riza	25	Bondarul Bondi	57	Kangu n-are buzunar	88
Șamponul cu ciuperci	26	Nemulțumirea omizii	57	Furios pe degeaba	88
Nani, nani, marmotelor!	26	Revoltă în coteț	58	De ce ai dungi?	89
Fulare pentru lebede!	27	Pit și Dora	58	Leon și zebrele	89
Ce vis urât!	27	Pârșul somnoros	59	Ce gustoasă-i brânza	90
Vânătoarea de căprioare	28	Șvaițerul	59	Au își schimbă meniul	90
Iepurașul visător	28	Miau, peștele-pisică	60	Buldogul Bombănici	91
Spuma	29	Dați-mi eșarfa înapoi!	60	Broto vrea să fie prinț!	91
„Croat” și „Angloa”	29	Concurs cu... miere	61	Sărbătoarea muzicii	92
Insula Paradis	30	Gusturi și culori	61	Duetul	92
Domnul Pickwick	30	Max, rățoiul jongler	62	Cloclo-cămila	93
Dușul	31	Curiozitatea ieduțului Edic	62	Atenție, Caro!	93
O salată gustoasă!	31	Pe Max îl doare ciocul!	63	Secretul lui Pepi	94
Comoara	32	Prima baie a lui Didi	63	Noapte bună!	94
Aniversarea lui Țupi	33	O stridie mult prea încrezătoare	64	Cioculeț cu pliscul tare	95
Un câine bun	33			Pe Bali o doare spatele!	95
Curățenia de primăvară	34				

Ce se-ntâmplă în dimineața asta în pădure?
Niciun zgomot de pași, niciun fâlfâit de aripi,
nici cel mai mic ciripit de păsărele.

NIMIC!

Și totuși, soarele-i sus, pe cer!

O, dar nu-i soarele cel mare și galben!

Nu, nu, e unul mic și palid, care abia
se-ntrezărește prin perdeaua de nori.

– Știu, își zise veverița Rița, sărind de pe
o creangă pe alta. Este 1 ianuarie!

În fiecare an e la fel! Toată lumea doarme...

Dar mie-mi place mai mult agitația, când
freamătă toată pădurea. Și, în plus,
am și o surpriză de făcut...

Deșteptarea!

Veverița coborî iute din pinul în care trăia
și merse drept spre mica vizuină a prietenilor
săi, iepurașii. Odată ajunsă acolo, fără
să mai bată la ușă, începu să strige:

– Hei, hei! Deschideți, prietenii! Sunt eu, Rița!
Câteva clipe mai târziu, Leo, cel mai
mare dintre cei zece iepurași, își scoase
nutrișoara afară:

– Ce-i cu tine? Nu se poate să strigi așa
la ora 7 dimineața! Ai să-mi trezești și frații,
și părinții! Noi am dansat toată noaptea!
– Dar am o surpriză grozavă pentru voi!
răspunse Rița nerăbdătoare.

Vino să vezi...

Somnoros, Leo își puse repede hanoracul lui de iepuraș și porni într-o adevărată cursă printre copaci.

– Așteaptă-mă, scâncea el. Unde mergem?

– Ai să vezi îndată! răspunse veverița.

Merg ei ce merg și ajung la poalele unui stejar uriaș...

– După tine, l-a invitat Rița, împingând o ușă abia întrezărită. Intră!

Leo pătrunse în scorbura, merse înainte, apoi coti, coborî și ajunse în cele din urmă într-o încăpere imensă.

– Aceasta e camera de zi! zise Rița solemn.

Și acolo-s dormitoare! Îți place?

Iepurașului nu-i venea să-și creadă ochilor.

În timp ce el dansase toată noaptea împreună cu familia lui, Rița le construisese o casă nouă! Una adevărată, foarte încăpătoare!

– Să mergem repede să-i trezim pe-ai mei! strigă Leo nebun de fericire. Nu contează că-i prea devreme! Anul începe cât se poate de bine! Ne mutăm!

Vrem să dormim!

De o săptămână, Renu și Relu dormeau buștean, nu alta! Doar îl însoțiseră pe Moș Crăciun peste tot! Și trăsese răsunetul saniei lui cea grea o noapte întreagă!

Oare cum îi alegea Moșul pe renii cei mai vrednici?

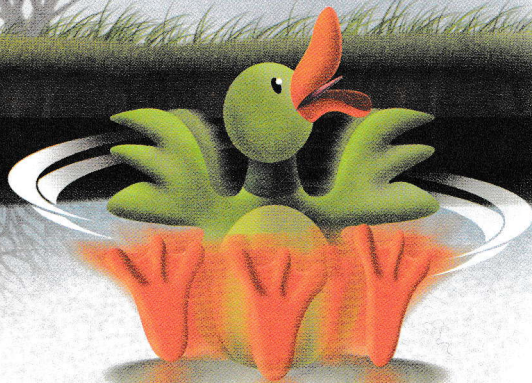
Renu știa deja! Își amintea de noaptea în care el și Relu fuseseră aleși.

Moșul îi chemase pe toți renii la miezul nopții. Alesese intenționat o oră așa de târzie. Ascuns în spatele unei ferestre din cabana lui, Moșul a privit cu atenție cum veneau candidații. Înaintau cu greu, somnoroși....

toți, mai puțin Renu și Relu!

Pentru că s-au dovedit cei mai vrednici, Moș Crăciun i-a ales pe ei să poarte darurile...

Purcelușul Lușu

Purcelușul Lușu avea o problemă. Nu suporta să se știe murdar.

– Hai să faci prăjitură cu noi! I-au chemat frații lui.

– Aaa, nu! răspunse Lușu. O să mă murdăresc!

Lușu era de-a dreptul exagerat!

Atunci, frații i-au pregătit o surpriză...

Au pus în prăjitură mult sirop de ciocolată, iar la mijloc au așezat o figurină.

– Vino să guști! E caldă! Îl invită ei.

Lușu se repezi să guste, iar unul dintre frații lui îi puse piedică... Purcelușul se poticni și se întinse cât era de lung în siropul de ciocolată.

– Hi! Hi! au râs cu toții. Ești murdar ca un purceluș!

Plin de sirop din cap până-n picioare,

Lușu descoperi că prăjitura cu ciocolată era, de fapt, tare bună.

Din ziua aceea, Lușu a devenit un purceluș adevărat. Murdar, ca toți ceilalți...

La patinuar

Rățoiului Mac îi plăcea tare mult iarna.

Totul arăta minunat, iar lacul era acoperit în întregime de gheață.

– Mac-mac-mamă! strigă el plimbându-și fundulețul pe gheață. Am voie să mă iau la întrecere cu prietenii mei?

– Sigur, dar atenție! E foarte alunecos! Mac și cei trei prieteni ai săi se aliniază la start. Mama a dat semnalul și toți s-au avântat pe oglinda înghețată. Mac patina din ce în ce mai repede pe lăbuțele lui late, într-o goană nebunească...

Cu siguranță, va ieși învingător! Dar, vai, nu se mai putea opri...

– Ajutooooooor! strigă el trecând de linia de sosire.

Săracul Mac! Acum se învârtea ca un titirez în mijlocul lacului. N-a câștigat cursa, dar măcar a executat un număr excepțional de acrobație pe gheață!

O dată pe lună, lupii din pădure își dădeau întâlnire la cel mai frumos spectacol al nopții... Pe cer se înălța luna plină!
– Parcă ne-a făcut cu ochiul! îi zise Lulu, puiul de lup, surorii sale Luluța.
În tăcere, cu boturile îndreptate spre cer, lupii admirau luna. La plecare însă, au descoperit că Lulu și Luluța dispăruseră. Nici urmă de ei!

– Uuu, uuu! au urlat lupii, căutându-i printre brazi.

Șșșșt! Lulu și Luluța nu erau prea departe... Adormiseră în scobitura unei stânci.

– Să nu-i trezim... șoptiră părinții lor.

Toți lupii fură de acord: se ghemuiră unii lângă alții și adormiră așa.

A doua zi își promisera că vor dormi sub cerul liber de fiecare dată când e lună plină...

Fusese mult prea frumos!

Hapciu!

În dimineața aceea, Rozalia era nemulțumită. Iarba era înghețată, iar copitele ei se afundau în noroi.

– Hapciu! strănuta ea întruna.

Deodată, mai strănută o vacuță...

– Hapciu! se mai auzi încă una.

Ce concert trist se dădea pe pășune!

– Stați! le spuse deodată Bucălata, singura vacuță care nu răcise. O să vă suflu eu aer cald pe spate. O să vă simțiți mai bine!

– Hapciu! răspunseră în cor prietenele ei. Câinele fermierului tocmai trecea pe acolo.

Înțelese îndată ce se întâmpla și alergă în viteză spre fermă. Apoi lătră în toate felurile, până ce îl convinse pe fermier să-l urmeze. Când au ajuns pe pășune, toate vacuțele strănutau!

– Haideți, drăguțelor, zise fermierul cu blândețe, la staul cu voi!

Acolo, zâmbetul apăru din nou pe chipul Rozaliei: așezată pe paie calde... nu mai strănuta!

Roco era prost dispus. Fermierii vecini cumpăraseră un cocoș care cânta mult prea devreme dimineța!

– Roco, fă ceva! cotcodăciră găinile trezite din somn. Doar ești șeful curții, nu-i așa? Roco se înfoie și zbură la vecin.

– Uite, îți propun un târg! zise el cu glas hotărât cocoșului matinal. Fie cântăm împreună la aceeași oră, fie cântăm pe rând, o dată la două zile. Alege! Cocoșul se gândi o clipă și zise:

– O zi, eu și o zi, tu! În felul ăsta, fiecare dintre noi va dormi mai mult într-o zi. Iar eu voi cânta la timp, ai cuvântul meu!

Și uite așa au descoperit cei doi cocoși că este atât de bine să dormi mai mult dimineța, încât până la urmă n-au mai cântat deloc! Noroc că există ceasuri deșteptătoare...

Polo face duș

Căluțul Polo era, într-adevăr, mândrețea satului! Dar nu câștigase, bietul, niciun concurs.

– Voi încerca la concursul de frumusețe, oftă el. Cel puțin acolo, sigur am să câștig!

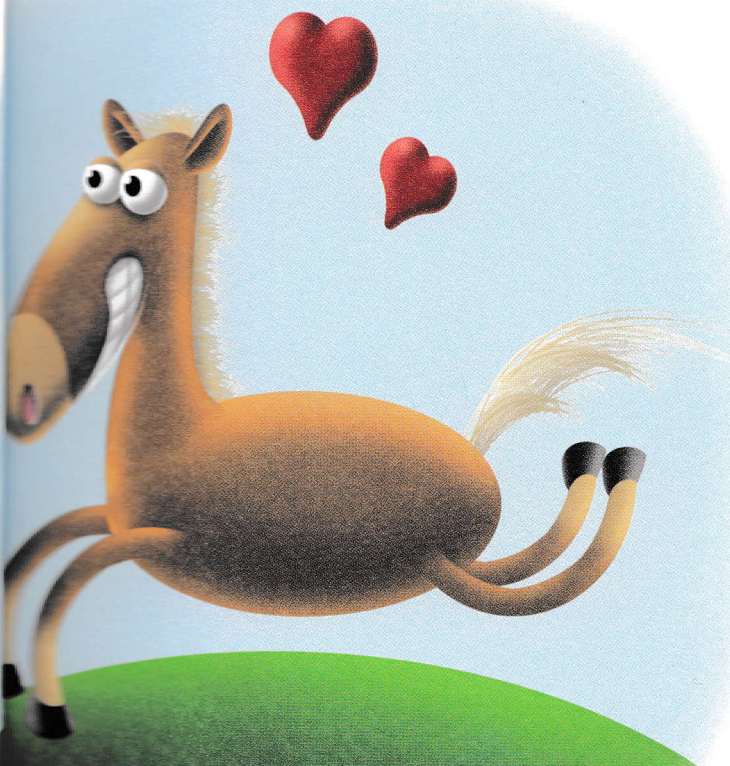
Zis și făcut! Se găti cu grijă și porni la drum.

O zări pe frumoasa Ines și o luă la galop, să o ajungă din urmă. Dar iată că, în grabă, alunecă pe o bucată de gheață și se răsturnă, cu copitele-n sus, chiar în fața ei!

Săracul Polo! Acum era ud și plin de noroi.

– Nu-ți face griji! Îi spuse Ines. Știu eu o vulpe șireată, care ne va ajuta! Urmează-mă!

Vulpea a scos un furtun vechi de stropit și i-a făcut lui Polo un duș rece, pe cinste! Căluțul era din nou curat ca lacrima. Concursul a fost câștigat, firește, de Ines, nu de el. Dar pentru Polo nu mai avea importanță, căci, de-atunci, cei doi au rămas prieteni nedespărțiți...

Atenție, tata Castor!

Fie ploaie, fie vânt, tata Castor și mama Castor muncesc la râu în fiecare zi. Crac! Croc! Cric! se aud ramurile rupte între dinții lor mari.

– Uite-așa! zise tata Castor. Coliba noastră va fi și mai drăguță! Ne-ar mai trebui doar o cracă groasă, la intrare.

Dar, vai! Se cam grăbi și – zbang! – căzu și se lovi rău.

– Nu mai pot să mă mișc, gemu el.

Atunci, mamei Castor îi veni o idee salvatoare. Dădu buzna în casă, căută printre lucrurile sale de vară și găsi o adevărată comoară: salteaua pneumatică! O umflă imediat, apoi, întinsă pe saltea, porni spre mijlocul râului.

– Nu trebuie decât să te lași în voia apei, să plutești! îi zise ea, în timp ce îl urca pe saltea. Pe tata Castor îl durea foarte tare, dar, închizând ochii, aproape că se crezu în vacanță!

Marea sărbătoare!

Momota și Nonota dormeau duse în vizuina lor. Ca orice marmotă, ele se trezeau numai atunci când era frumos afară sau... doar dacă iepure vesel făcea tărăboi la ușa lor.

– Scularea, gemenelor! strigă iepurașul. Grăbiți-vă!

Momota deschise un ochi și mormăi.

– Lasă-ne să dormim, este prea frig afară!

– Dar nu trebuie să ieșiți! le zise Leo. Dau o petrecere mare la mine acasă, în noua mea vizuină. Este chiar la capătul galeriei voastre. Hai, că vă așteaptă toată lumea!

Niciodată n-au dansat și nu s-au distrat atât de mult marmotele. E drept că și Leo se gândise dinaintea la toate! O armată de coifuri, o ploaie de confetti și un alai de trâmbițe colorate. Ghiciți ce invitate s-au dus ultimele la culcare? Tocmai gemenele Momota și Nonota.

